

skridtspartiet gang på gang siger, at vi går ind for personlig frihed, siger vi også bagefter: under ansvar, og det gælder bl.a. ansvaret for samfundsøkonomien, for der er jo ikke noget, der er nemmere end at stå her og sige som Enhedslisten, at alle unge mennesker bare skal have lov til at vælge det studium, de ønsker.

Det har jo altså også noget med økonomien at gøre, og dér er det rigtigt, som fru Hanne Severinsen siger, at man også må tænke på det aspekt, og så enkelt, som hr. Bruno Jerup giver udtryk for her, er det altså ikke. Det er jo også således, at vi skal have samfundsøkonomien i orden for de unges skyld, for det er jo også de unge, det går ud over. Det er jo dem, der kommer til at betale den milliardgæld på 800 mia. kr., som vi nu har i samfundet, og derfor er der også andre aspekter, man skal tænke på.

Formanden:

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at korte bemærkninger skal rette sig mod den tidligere ordfører.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, jeg kan se, at formanden giver mig et lille problem, for jeg må naturligvis replicere på hr. Jan Køpke Christensens ord: Jeg kan nu forstå, at Fremskridtspartiet har overtaget De Konserveratives politik: »Frihed under ansvar«, men sådan kan det jo gå.

Men spørgsmålet er jo, at hvis det er sådan, at vi fra de fleste partiers side i Folketinget melder, at vi mener, at det er utrolig vigtigt, at folk har mulighed for at uddanne sig, at det er vigtigt for velfærdssamfundet og for fremtiden, og at man kan næsten ikke puste sig højt nok op med hensyn til, hvor meget det betyder for udviklingen, hvordan kan det så være, at man ikke tager konsekvensen og sørger for, at muligheden er til stede for dem, der har lyst til at uddanne sig? Og det viser sig, at det har en stadig stigende andel af befolkningen og af de unge, og det er enormt godt. Det er sådan set blot det, der er vores budskab, og det havde vi håbet at et flertal i Folketinget ville stå bag. Og jeg kan så forstå på regeringens melding tidligere, at det peger lidt den vej.

Formanden:

Så er det fru Hanne Severinsen, som skal svare på de bemærkninger, der er rettet til hende.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, at Enhedslistens budskab er at stikke folk lidt blå i øjnene og være lidt bedre end alle andre. Ellers kan jeg såmænd i virkeligheden ikke se så frygtelig meget forskel. Men det er at stikke blå i øjnene på folk at tro, at der bare er frit valg.

Lene Espersen (KF):

Der skal ikke herske tvivl om, at Det Konservative Folkeparti mener, at bevidst prioritering af uddannelse er en hjørnesten i bevarelsen af vores velfærdssamfund. Men i modsætning til Enhedslisten mener vi ikke, at hovedproblemet for de videregående uddannelser er en for lille kapacitet, sådan som forespørgslen antyder.

Hovedproblemet er en faldende kvalitet i uddannelserne og et yderligere fald i kvaliteten, hvis Enhedslisten ønsker kom til udtryk. Imødekommer man blindt og naivt Enhedslistens ønsker om flere uddannelsespladser og flere studerende på vore universiteter, så vil konsekvensen temmelig sikkert være et yderligere fald i uddannelsernes kvalitet. Det er ikke konservativ politik.

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke uddannelse til alle for enhver pris, og her er det vigtigt at understrege for enhver pris. Prisen kan nemlig blive for høj i form af en faldende uddannelsesstandard. Det har jo vist sig, at der er en sammenhæng mellem mængde og kvalitet i uddannelsessystemet. Jo flere man lukker ind i gymnasierne og på de videregående uddannelsesinstitutioner, jo ringere bliver disse uddannelsers kvalitet. I hvert fald forringes de studerendes viden og færdigheder.

Dette blev også anskueliggjort på gårsdagens konference om universiteternes fremtid, hvor rektor på Landbohøjskolen jo netop fremlagde nogle skrækkindjagende eksempler på, hvor dårligt det kan stå til med de studerendes kvalitet.

Når SF's uddannelsesordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, i et indlæg i dagbladet Politiken den 18. september i år skriver om de videregående uddannelser og taler om – og jeg citerer – »et kvalitetsfald af historiske dimensioner«, så er der grund til at slå alarm. Man får i hvert fald ikke rettet op på kvaliteten af de videregående uddannelser og på de studerendes viden og færdigheder ved bevidstløst at forøge universiteternes kapacitet og lokke endnu flere studerende ind.